

דף סג.

עין משפט א.

או"ח סימן שא סעיף ז

ז. ח. כל דבר שאינו תכשיט, ואינו דרך מלבוש והוציאו לר"ה בדרך שרגילין להוציא אותו חייב ^ז.

ז. ט. כל תכשיט שהוא רפוי שאפשר לו ליפול בנקל אסור לצאת בו ^ז ואם יצא פטור. ואשה לא תצא בתכשיטים שדרכה לשלוף אותם ולהראותם ^ז.

הגה: ועיין בסי' ש"ג סעיף י"ח אם אסור אפי' בחצר או בבית.

ז. י. לא יצא האיש בסיף ^ז ולא בקשת ולא במגן ולא באלה ולא ברומח, ולא בכלים שאינם תכשיט, ואם יצא חייב חטאת.

וכן לא יצא בשריון ולא בכובע ברזל ולא במגפים, ואם יצא בהם פטור ^ז שהם דרך מלבוש.

ז. יא. לא יצא בתפילין בראשו משום שצריך להסירם כשיכנס לבית הכסא ^ז. וכן לא יצא הקטן ^ז במנעל גדול שמא יפול ויבא לטלטלנו, אבל יוצא בחלוק גדול.

^ז. שבת פ"ו, ורמב"ם פ' י"ט מהלכות שבת. ולא נחשב לדרך מלבוש אלא מה שנוהגים ללבושו ביום חול.

וכל מקום שכתוב חייב אם עשאו במזיד חייב כרת, ואם התרו בו ג"כ חייב סקילה ובשוגג חייב חטאת, והיינו ששכח שהיום שבת או שידע שהוא שבת ולא ידע שמלאכה זו אסורה, אבל עשה מלאכה שלא במתכוון כגון ששכח דבר אצלו בכיס ויצא בו לר"ה פטור, מ"א ס"ק ט'. דמלאכת מחשבת אסרה תורה.

^ז. שמא יפול ותבא לטלטלנו ד' אמות בר"ה.

^ז. שמא תשלוף אותם ותבא לטלטלם.

^ז. אפי' חגור במתניו שדרך הוצאתו בכך ביום חול, ב"י.

^ז. ולכתחלה אסור דנראה שיוצא למלחמה.

^ז. וחוששין שמא יבא לטלטלם ד' אמות לכן אסור אפי' הם בראשו והינם מלבוש.

^ז. ת. פ' אדם קטן במנעל גדול עליו שיש חשש שיפול ויבא לטלטלנו, רש"י. ובזה אין חילוק בין איש לאשה ולא כמו בסי' ש"ג סעיף י"ג לגבי מנעל חדש או מנעל קרוע שיש חילוק בו בין איש לאשה, ב"ח.

ז. יב. לא יצא במנעל אחד אם אין לו מכה ברגלו א השניה.

עין משפט ד. יו"ד סימן רמט פעיף ו

ז. שמנה מעלות ב יש בצדקה זו למעלה מזו. המעלה הגדולה שאין למעלה ממנה המחזיק ביד ישראל המך ונותן לו מתנה או הלואה ג, או עושה שותפות ד או ממציא לו מלאכה כדי לחזק ידו שלא יצטרך לבריות ולא ישאל מאחרים, ע"ז נאמר "והחזקת בו".

דף סג:

עין משפט א. או"ח סימן שג פעיף טו

ט. יוצאין במוך שבאזן ה וכן במוך שבסנדל ששמים לתענוג, וכן כגרגיר מלח לתוך פיה משום כאבי שינים ובלבד שלא תיתן גרגיר זה ו לתוך פיה בשבת.

א. אבל כשיש לו מכה רואים שבגלל המכה לא נעל מנעלו ואין חשש שיצחקו עליו ויוריד השניה.

ב. טור בשם הרמב"ם בפ"י מהלכות מעשר עני.

ג. מימרא דר' אבא אמר ר"ל גדול המלוה וכו', משבת ס"ג ע"א. וכיון שעדיין לא העני לגמרי אינו מתבייש שכן דרך האוהבים לתת מתנה זה לזה, וא"כ אופן המתנה היותר מועיל לתת לפני שיעני לגמרי. ט"ז ס"ק ג'.

ד. וזה עדיף מהלואה משום שהמלוה לחבירו מעות בלא ריוח הלואה מתבייש שהוא נהנה מחבירו בדבר שאין חבירו נהנה כלל אבל העושה שותפות אינו מתבייש כלל מאחר ששניהם מרוויחים. כ"כ הב"י.

ה. צמר גמר המוכן מבעוד יום או ששם אותו באזנו מלפני שבת כדי לספוג הליחה, רש"י בשבת ס"ד ואין חשש שמא תוציא אותו בר"ה, ולאן דרך הוצאה היא.

ו. אבל בצמר גפן לאזנה או לתוך נעלה מותר גם בשבת, הגם שיש חולקים, ועיין בכה"ח אות ע"א.